# పతివ్రతా మహాత్మ్యం

శ్రీ పూడిపెద్ది వెంకటరమణయ్య

అత్తగారు:—అదేమిటో! నీ పేరు నాకు రాదు, తల్లీ! చంచాలో, గరిటెలో, తెడ్లో, ఏదోను.

చంచల:—పిలిచేవాళ్ళ నోళ్ళు కప్పలయితే చంచాలవుతాను. తప్పేలాలయితే గరిటెలవుతాను, గాతి చిప్పలయితే తెడ్లవుతాను, సరేనా? మీమాటెందుకు కాదనాలి!

అత్త:—ఏమయినా, రుచి తెలియనిదానివేగా! దానికేంగాని అమ్మా. నీకంటె ముందుగా లోకంచూచిన ఆడువాళ్లమే కామా? ఏమిటీ ముస్తాబు? ఏమిటీ వాలకం? మానాడు మేమిలాగె ఉన్నామా? మేమెరగం తల్లీ, యీ విరగబాటు!

చంచల:—మీలాటి పెద్దలు అలాగంటే యెలాగు! పురాణాలు వింటున్నారు! పుణ్యక్షేత్రాలు సేవిస్తున్నారు. పతివ్రతల మంటున్నారు. పతివ్రతల కథలు వింటున్నారు. అయితేనేం? ఏంత మహిమ గలదయినా కోడలత్తకి లోకువేగా!

అత్త:—మహిమేమిటి? నీ మొహం! ఈ వికారమంతా మహిమంటావా యేమిటి?

చంచల:—నేననేదేమిటి? ఆ సంగతి పురాణాలు చెబుతున్నాయి. పుణ్యక్షేత్రాల్లో నేటికీ సాక్ష్యాలున్నాయి.

అత్త:—ఏమిటీ విడ్డూరం! ఈ వేషంలో. ఈ నీ పోకిరీ వేషంలో ఏదో మహాత్వ్యం ఉందంటున్నావా! ఇక నేం దారి భగవంతుడా? ఏమిటి తల్లీ? బోడితలకూ బోటన వేలికీ ముడి పెడుతున్నావు? పురాణ పుణ్యక్షేత్రాలకీ పోకిరీ వేషానికీ ముడేస్తున్నావా?

చంచల:—ముడి పెట్టడం ఏమిటి? మీలాటివాళ్ళకు ముడి విప్పుతున్నాను.

అత్త:—ఏమిటి దీని చదువూ?

చంచల:—మతాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నాను పత్ని [illegible] [illegible] మాటలు [illegible] [illegible]. మీ
యమ మాటలు కావు. తెలియని వాళ్ళు పతి వ్రతలను బానిసలంటారు. పాతివ్రత్యం మీ లాంటి ఆడవాళ్లలోకంటె విద్యావతులలో విస్పష్టంగా కనబడుతున్నది.

అత్త:—అయితే అదేమిటో చూపించూ, చూదాం.

చంచల:—చూడడమేమిటి? వినండి అయితేను, మీరు విన్న కథలే క్రొత్తవేవీ తేను. వాటిని అన్వయించుకోడంలో ఉంది. రామేశ్వరం వెళ్ళేరా మీరూ?

అత్త:—అయ్యో! నాయేళ్ళెత్తికట్టా? రెండుమార్లు కాశీ వెళ్ళేనే! రెండు మార్లు రామేశ్వరం వెళ్ళేనే! మరి తిరుపతి వెళ్ళేను. మరి...

చంచల:—ఆగండి చాలును. రామేశ్వరంనుంచి సీతా అమ్మవారి పసుపు కొమ్ములు తెచ్చేరా?

అత్త:—(సగర్వంగా) ఆఁ! తెచ్చేనుకానూ? అవేమిటవి మహాలక్ష్మి పీఠంలో!

చంచల:—ఆనాటి పసుపు కొమ్ములు నేడేమయినాయి? రాళ్లుగా మారినాయా? అలా మారి నేడు పూజార్హాలయినాయా?

అత్త:—అయితే?

చంచల:—తొందరపడకండి చెప్పేది సాంతంగా వినండి.

అత్త:—వాస్తవమే!

చంచల:—తిరుపతి [illegible] కొండలు కొండలుగా రాతి పలకలు కనబడతాయి, చూచేరా?

అత్త:—ఔనూ! అవి అలమేలు మంగ కావిళ్ళే! అప్పుడామె కోపం వచ్చి కొండదిగేసింది కాదూ? ఆకావళ్ళక్కడ వదిలేసింది. మంగాపురం వెళిపోయింది. అవి అలా ఉండిపోయాయి నేటికీ.

చంచల:—చూచేరామరి? సింహాద్రి అప్పన్న రథా లేమయినాయి. గుర్రాలతో కూడా రాళ్ళుగా మారిపోయినాయి కావూ?

అత్త:—ఔనూ!

చంచల:—ఇలాంటి కథలను, తార్కాణాలను పట్టీగడా మనం వాళ్ళ మహాత్మ్యం ఊహిస్తున్నాం.

అత్త:—అయితే! నాగు పాము తల యెత్తిందంటే వాన పామూ తల యెత్తిందట!

చంచల:—తల ఉన్నప్పుడు యెత్తకూడదూ? అది అలా ఉండనీయండి, శాస్త్రవాదం చెప్పనా?

అత్త:—చెప్పదేమిటో విందాం.

చంచల:—కట్టె బొగ్గయి, బొగ్గు క్రమంగా ఘనీభవించి వజ్రంగా మారుతుంది.

అత్త:—అలాగా? అయితే?

చంచల:—ఇంతేనా! పురాణాలు విన్నా పుణ్యక్షేత్రాలు చూచినా, శాస్త్రాలు చెప్పించు

 Saraswata Niketanam, VETAPALEM 

కున్నా ఏం లాభం? రెండూ రెండూ కలిపి తెలుసుకోలేకపోతేను. ఇప్పుడు కాస్త విజ్ఞాననేత్రం విప్పి నా వేషం చూడండి? మీకే నా మహాత్మ్యం బోధపడుతుంది.

అత్త:—నేనలాటి వేం ఎరుగను తల్లి! ఇంతవరకూ చెప్పినదానివి ఆమిగిలినది కూడా నీవే చెబుదూ!

చంచల:—మీరు పెద్దలుగదా అని...

అత్త:—నా పెద్దరికం పేలినట్టే ఉంది. అదేదో నువ్వే చెప్పు.

చంచల:—మీరిప్పుడు పతివ్రతలయితే మేము క్రిందటి జన్మంనుంచే ప్రతివతలము - మా పాతివ్రత్యం తాత్కాలికం కాదు - స్థిరపడ్డది. అది సిద్ధాంతం చేయడానికే మాలాంటి వాళ్ళ అవతారం.

అత్త:—(నవ్వుకుంటూ) అలాగా?

చంచల:—అలాగేను - నవ్వక్కరలేదు - వినండి. అప్పుడు మీకే బోధపడుతుంది. నాడు మేము మొగాన పూసుకున్న పసుపే క్రమక్రమంగా కాలంతోపాటు వన్నె తరిగి పౌడరుపూతగా మారి పోయింది. నాడు మేము కళ్ళకు పెట్టుకున్న కాటుక రేఖలే నల్ల చట్టపు కళ్ళద్దాల జోడుగా నేడు మారి పోయినాయి. నాడు మెడను గట్టిన బొందూ పుస్తె నేడు గొలుసూ గడియారంగా మారి పోయినాయి. నాటి ముంగాళ్ళ పారాణిపూత నేడు బర్మా శాండల్సయి మాపాదాలను ఆశ్రయిస్తున్నది. నాటి సీత పసుపు కొమ్మూ అలమేలుసారెకావడీ పూజార్హాలయితే చంచల పౌడరుడబ్బా బర్మా శాండేల్సు ఎందుకు పూజార్హాలు కావూ?

అత్త:—(బెదిరిపోతూ) అయితే దేవుడు పెట్టెమీద ఆ రెండూ పెడతానంటావా యేమిటి? నీ పున్నెమాయెను.

చంచల:—నే ననడ మెందుకూ, కాలక్రమాన మీరే చేస్తారా పని.